UOHSX008OML3

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0094/2016/VZ-35716/2016/322/KBe Brno 29. srpna 2016

V řízení o rozkladu ze dne 18. 3. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Vysoké učení technické v Brně**, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 601 90 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0028/2016/VZ-08396/2016/521/ZKu ze dne 3. 3. 2016 vydanému ve správním řízení ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů při zadávání části č. 1 „Zařízení pro stanovení prostorového rozložení pórů v čerstvých hmotách“, části č. 2 „Přístroj pro stanovení vzduchové propustnosti betonů“ a části č. 4 „Úpravna vody – destilátor, deionizační jednotka“ veřejné zakázky s názvem „**Laboratorní přístroje - II.**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 8. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 8. 2014 pod ev. č. zakázky 494558 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 8. 2014 pod ev. č. 2014/S 156-280221, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 17. 12. 2014 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 12. 2014 pod ev. č. 2014/S 245-431779,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0028/2016/VZ-08396/2016/521/ZKu ze dne 3. 3. 2016

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 12. 8. 2014 zahájil zadavatel – Vysoké učení technické v Brně, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 601 90 Brno (dále jen „**zadavatel**“) odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Laboratorní přístroje - II.“, přičemž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 8. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 8. 2014 pod ev. č. zakázky 494558 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 8. 2014 pod ev. č. 2014/S 156-280221 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Ze zpráv o posouzení a hodnocení nabídek na část č. 1 „Zařízení pro stanovení prostorového rozložení pórů v čerstvých hmotách“ (dále jen „**část č. 1**“) a část č. 2 „Přístroj pro stanovení vzduchové propustnosti betonů“ (dále jen „**část č. 2**“) veřejné zakázky ze dne 8. 10. 2014 vyplývá, že zadavatel obdržel na část č. 1 i na část č. 2 veřejné zakázky nabídky od dvou dodavatelů, přičemž jako nejvhodnější byla v obou případech vybrána nabídka uchazeče LABTECH s.r.o., IČO 44014643, se sídlem Polní 340/23, 639 00 Brno. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek na část č. 4 „Úpravna vody – destilátor, deionizační jednotka“ (dále jen „**část č. 4**“) veřejné zakázky ze dne 8. 10. 2014 vyplývá, že zadavatel obdržel na část č. 4 veřejné zakázky nabídky od čtyř dodavatelů, přičemž jako nejvhodnější byla vybrána nabídka uchazeče WATREX Praha, s.r.o., IČO 26142376, se sídlem Drnovská 1112/60, 161 00 Praha 6.

3. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen **„Úřad**“), příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„zákon**“)[1] obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky, přičemž v rámci šetření podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele vyjádření k podnětu a dále dokumentaci o veřejné zakázce.

4. Po přezkoumání předložených podkladů Úřad dospěl k závěru, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem, a proto dne 18. 1. 2016 vydal podle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) příkaz č. j. ÚOHS-S0028/2016/VZ-02069/2016/521ZKu z téhož dne (dále jen „**příkaz**“). Dnem 18. 1. 2016, kdy byl příkaz zadavateli doručen, došlo dle § 150 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 46 odst. 1 správního řádu k zahájení tohoto správního řízení. Proti příkazu podal

[1] *Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li dále uvedeno jinak.*

zadavatel dne 26. 1. 2016 odpor, ve kterém uvedl, že příkaz je dle zadavatele založen na nesprávném právním posouzení, resp. nedostatečném zjištění skutkového stavu, které nemůže být oporou pro závěry Úřadu o spáchání správních deliktů.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 3. 3. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0028/2016/VZ-08396/2016/521/ZKu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání části č. 1 veřejné zakázky postupoval v rozporu s § 47 zákona, když v oznámení o zakázce klasifikoval dodávky CPV kódem 43410000-0 – Stroje pro zpracovávání nerostů, přestože tento kód neodpovídá předmětu části č. 1 veřejné zakázky, kterým byla dodávka zařízení pro stanovení prostorového rozložení pórů v čerstvých hmotách, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky.

6. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání části č. 2 veřejné zakázky postupoval v rozporu s § 47 zákona, když v oznámení o zakázce klasifikoval dodávky CPV kódem 43410000-0 – Stroje pro zpracovávání nerostů, přestože tento kód neodpovídá předmětu části č. 2 veřejné zakázky, kterým byla dodávka přístroje pro stanovení vzduchové propustnosti betonů, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky.

7. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání části č. 4 veřejné zakázky postupoval v rozporu s § 47 zákona, když v oznámení o zakázce klasifikoval dodávky CPV kódem 43410000-0 – Stroje pro zpracovávání nerostů, přestože tento kód neodpovídá předmětu části č. 4 veřejné zakázky, kterým byla dodávka úpravny vody – destilátoru, deionizační jednotky, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky.

8. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I., II. a III. napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 20 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

9. Dne 3. 3. 2016 bylo napadené rozhodnutí doručeno zadavateli. Dne 18. 3. 2016 podal zadavatel proti napadenému rozhodnutí v zákonné lhůtě rozklad z téhož dne.

10. Zadavatel v podaném rozkladu namítá, že problematiku CPV kódů a jejich dodržování nelze vykládat bez dalších souvislostí, tedy kdyby byla zaručena schopnost uveřejňování i samotných popisů nejen v českém jazyce, nedocházelo by ke zpochybňování správnosti použitých CPV kódů. V této souvislosti zadavatel upozorňuje na nejednotnost rozhodovací práce Úřadu a odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S272,292/2008-2633/2009/540/RDe ze dne 3. 3. 2009 pojednávající o smyslu a účelu CPV kódů.

11. Dále zadavatel namítá, že Úřad nevzal v úvahu doklady jím předložené, které prokazovaly dostatečný počet dodavatelů, kteří si stáhli zadávací dokumentaci.

12. Zadavatel uvádí, že hlavní předmět veřejné zakázky vymezil příslušným CPV kódem v předběžném oznámení, a to v souladu s § 86 odst. 2 zákona, s příslušnými ustanoveními prováděcí vyhlášky č. 232/2012 Sb., o podrobnostech rozsahu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky a odůvodnění veřejné zakázky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška**"), a také v souladu s dokumentem „Metodické pokyny a validační pravidla pro vyplnění formuláře F01 – Oznámení předběžných informací" (dále jen „**metodické pokyny**"). Zadavatel je proto přesvědčen, že identifikací hlavního předmětu splnil svou povinnost již ve fázi předběžného oznámení.

13. Zadavatel dále namítá, že předmět veřejné zakázky správně zobecnil v názvu veřejné zakázky a podrobně vymezil a popsal v zadávací dokumentaci a v jejích přílohách. Tento popis byl natolik výstižný, že bez jakýchkoliv pochyb předmět podrobně identifikoval tak, že všem potenciálním dodavatelům bylo jasně a bez jakékoliv pochybnosti zřejmé, o jaký předmět se jedná. Zadavatel tedy nesouhlasí se stanoviskem, že volba CPV kódu činí zadávací řízení netransparentní a diskriminující.

14. Zadavatel závěrem namítá, že s ohledem na spektrum dodavatelů, kteří si stáhli zadávací dokumentaci, nelze učinit závěr, že by CPV kód nebyl pro dodavatele dostatečným vodítkem pro pochopení, co je skutečně předmětem veřejné zakázky. Dle zadavatele o tom svědčí i skutečnost, že obdržel několik nabídek, tj. reálně proběhla mezi dodavateli hospodářská soutěž.

Závěr rozkladu

15. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a zastavil správní řízení.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

18. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K námitkám rozkladu

19. Nejprve ohledně problematiky CPV kódů odkazuji na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 98/2012-171 ze dne 26. 9. 2013, kde se Nejvyšší správní soud touto problematikou zabýval. *„Vzhledem k tomu, že předmět každé veřejné zakázky je do jisté míry specifický, lze souhlasit se závěrem krajského soudu, že pro vymezení předmětu veřejné zakázky*

představuje jednotná klasifikace pouze pomocný a podpůrný nástroj. Jedná se však zároveň o nástroj, jehož využití je povinné a který plní zásadní roli, protože podporuje transparentnost zadávání veřejných zakázek. Jednotná klasifikace umožňuje vytvořit informační systém pro zadávání veřejných zakázek a snížit riziko chyby při překladu oznámení. V důsledku toho usnadňuje vyhledávání podnikatelských příležitostí a zjednodušuje vypracování statistik o veřejných zakázkách. Úřad ostatně v napadeném rozhodnutí uvedl, že „u zahraničních dodavatelů je jediným srozumitelným a rozlišujícím vodítkem v databázi veřejných zakázek právě tento CPV kód." Proto je nutné dbát na označení veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné, tj. popsáním výstižných znaků zakázky. Rovněž podle Soudního dvora Evropské unie je účelem pravidel pro uveřejňování veřejných zakázek informovat všechny potenciální uchazeče ze všech členských států o podstatných prvcích zakázky (viz např. rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 2000 ke směrnici Rady 93/37/EHS. Komise Evropských společenství proti Francouzské republice, věc C-225/98. Sbírka soudních rozhodnutí 2000 I-07445. Bod 35). Tomu napomáhá velký rozsah i stromová struktura CPV klasifikace." Z tohoto rozsudku vyplývá, že Úřad dospěl ke správnému závěru, jenž je souladný s judikaturou, když konstatoval, že zadavatel měl označit předmět jednotlivých částí veřejné zakázky příznačným CPV kódem. Jednotná klasifikace CPV kódů byla zavedena za účelem snadné orientace v zadávacích řízeních všech dodavatelů bez ohledu na skutečnost, z jakého členského státu pocházejí. Přeložení předmětu veřejné zakázky by totiž nemuselo být dostatečně přesné, případně by mohlo být i chybné, a proto se zavedení referenční klasifikace dle společného slovníku veřejných zakázek kódy CPV jevilo jako nejvhodnější řešení. CPV kód tak představuje základní údaj pro domácí i zahraniční dodavatele pro vyhledávání relevantních veřejných zakázek, a proto by měl CPV kód maximálně odpovídat předmětu veřejné zakázky. Námitka zadavatele, že při uveřejňování popisů nejen v českém jazyce by nedocházelo ke zpochybňování správnosti použitých CPV kódů, tak nemůže v tomto kontextu obstát.

20. Ke správnému označení předmětu částí veřejné zakázky dále podotýkám, že dle § 98 odst. 4 zákona je-li veřejná zakázka rozdělena na části, vztahují se ustanovení tohoto zákona týkající se postupů zadavatele v zadávacím řízení či práv a povinností dodavatele na každou jednotlivou část, nevyplývá-li z tohoto zákona jinak. Povinnost správného označení CPV kódem vyplývající ze zákona a z výše uvedeného rozsudku tak dopadá i na správné vymezení předmětu jednotlivých částí předmětu veřejných zakázek.

21. K námitce zadavatele, že napadené rozhodnutí je v rozporu s rozhodovací praxí Úřadu, a jeho odkazu na rozhodnutí Úřadu č.j. ÚOHS-S272,292/2008-2633/2009/540/RDe ze dne 3. 3. 2009 uvádím následující. V uvedeném rozhodnutí se Úřad zabýval označením CPV kódy pouze v rámci námitky zadavatele, že CPV kód lze považovat za dostatečné vymezení předmětu v souladu s § 44 odst. 1 zákona. V kontextu s vymezením předmětu veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídek podle § 44 odst. 1 zákona, pak Úřad v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že *„nelze připustit argumentaci vybraného uchazeče,*
že předmět veřejné zakázky byl přesně a dostatečně vymezen prostřednictvím tzv. CPV kódů. Obecně lze konstatovat, že používání kódu CPV v oznámení zadávacích řízení je povinné, a to z toho důvodu, aby byl každý dodavatel z Evropské unie schopen na základě tohoto kódu identifikovat údaje, jež jsou předmětem veřejné zakázky. V některých případech však může předmět plnění svým charakterem naplňovat definici různých položek vyjmenovaných v rámci

Společného slovníku pro veřejné zakázky. Z tohoto důvodu je vždy nutné posuzovat jednotlivé zakázky podle povahy a hlavního účelu předmětu plnění, neboť CPV kódy nejsou pro vymezení druhu veřejné zakázky určující.“

22. K tomu uvádím, že institut klasifikace předmětu podle § 47 zákona plní jiný zákonný účel než vymezení předmětu podle § 44 odst. 1 zákona. Jak již bylo uvedeno, účelem klasifikace předmětu CPV kódem je identifikace veřejné zakázky pro dodavatele, aby měli možnost posoudit, zda daná veřejná zakázka spadá do jeho zájmové oblasti a zda se chtějí o zakázku zajímat a případně zpracovat nabídku a účastnit se zadávacího řízení. Klasifikace předmětu CPV kódy tedy slouží pro dodavatele jako prvotní vodítko k tomu, do jaké oblasti předmět veřejné zakázky spadá. Cílem vymezení předmětu veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky je oproti tomu zadavateli poskytnout prostřednictvím zadávací dokumentace veškeré podrobnosti předmětu veřejné zakázky nezbytné k tomu, aby dodavatelé mohli řádně zpracovat a podat své nabídky. Zároveň musí zadávací dokumentace obsahovat požadavky a technické podmínky v takovém rozsahu, aby byla zadávací dokumentace úplná a správná, a zároveň aby byla jasná, srozumitelná, určitá a dostatečně podrobná tak, aby si jakýkoliv potenciální dodavatel po přečtení zadávací dokumentace dokázal udělat představu, co je předmětem veřejné zakázky a zda podá nabídku v souladu s požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci.

23. Jsem proto toho názoru, že uvedené rozhodnutí není v rozporu s napadeným rozhodnutím, jelikož v něm byla dovozena obecná povinnost používání CPV kódů z důvodu identifikace předmětu veřejné zakázky a zároveň v něm Úřad dospěl k závěru, že CPV kódy nejsou dostatečným vymezením předmětu veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky dle § 44 odst. 1 zákona, což Úřad v napadeném rozhodnutí nikterak nerozporuje. Jestliže poté Úřad v napadeném rozhodnutí dovodil, že správné označení CPV kódu je prvotní informací o předmětu pro zahraniční dodavatele, tedy i možností, jak rozšířit soutěž o co největší počet dodavatelů, je tento závěr plně v souladu s dosavadní rozhodovací praxí Úřadu.

24. Námitku zadavatele, že Úřad nevzal v úvahu doklady jím předložené, které prokazovaly dostatečný počet dodavatelů, považuji za irelevantní. Tato skutečnost totiž nemůže nic změnit na tom, že zadavatel použil pro část č. 1, část č. 2 a část č. 4 veřejné zakázky CPV kód 43410000-0 Stroje pro zpracování nerostů, když předmětem části č. 1 veřejné zakázky byla dodávka zařízení pro stanovení prostorového rozložení pórů v čerstvých hmotách, předmětem části č. 2 byla dodávka přístroje pro stanovení vzduchové propustnosti betonů a předmětem části č. 4 byla dodávka úpravny vody – destilátoru, deionizační jednotky. Ačkoli tedy obdržel zadavatel podle jeho mínění dostatečný počet nabídek, nemění to nic na tom, že zadavatel mohl svým postupem, spočívajícím v nepřiléhavém použití CPV kódu – Stroje pro zpracování nerostů, jež neodpovídal předmětu části č. 1, části č. 2 a části č. 4 veřejné zakázky, zúžit počet předložených nabídek. Pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a použil by vhodný CPV kód, mohl by se rozšířit okruh potenciálních uchazečů a zadavatel by mohl obdržet více nabídek, neboť by se o tomto zadávacím řízení dozvěděli i uchazeči, kteří vyhledávají relevantní veřejné zakázky právě podle CPV kódů. Zadavatel tedy mohl obdržet výhodnější nabídku. Používání CPV kódů je totiž nejen povinné, ale zároveň vede k dodržování zásady transparentnosti při zadávání veřejných zakázek a to tím, že použitím přiléhavého kódu, který obsahuje číselné označení a slovní popis, umožní

vyhledávání veřejných zakázek podle oblasti zájmu, zpracovávání statistik, a zejména snadnou identifikaci veřejné zakázky všem uchazečům a to v celoevropském měřítku, když právě číselný kód odstraňuje jazykovou bariéru a umožňuje jediný způsob identifikace vyhledávané veřejné zakázky pro zahraniční uchazeče. Nelze tedy vyloučit možnost, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, obdržel by jiné (výhodnější) nabídky a mohl by vybrat vhodnější nabídku. Námitku týkající se dostatečného počtu dodavatelů, kteří si stáhli zadávací dokumentaci, proto považuji za nedůvodnou.

25. S ohledem na výše uvedené nemůže obstát ani s tím související námitka zadavatele, dle které s ohledem na spektrum dodavatelů, kteří si stáhli zadávací dokumentaci, lze učinit závěr, že CPV kód byl dostatečným vodítkem pro pochopení předmětu veřejné zakázky. K této námitce opakuji, že z počtu dodavatelů, kteří si stáhli zadávací dokumentaci, nelze jakkoli dovozovat, že CPV kód byl správným vodítkem pro pochopení předmětu veřejné zakázky, jelikož tento počet nevypovídá nic o tom, kolik nabídek by zadavatel obdržel, pokud by CPV kód stanovil přiléhavěji předmětu jednotlivých částí veřejné zakázky. Do zadávacího řízení veřejné zakázky tedy mohlo být podáno více nabídek, než kolik zadavatel obdržel při stanovení neodpovídajícího CPV kódu, přičemž jedna z těchto nabídek mohla být vybrána jako nejvhodnější. K tomu dále dodávám, že zákon nevyžaduje prokázání vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, postačí takové jednání zadavatele, které mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Jak rovněž konstatoval Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 58/2010-159 ze dne 20. 3. 2012 *„Pro naplnění skutkové podstaty deliktu je přitom takováto možnost zcela postačující a soudu tedy nezbývá než uzavřít s tím, že žalobce nevyvrátil, že by existovala možnost, že by v případě řádného zadání veřejné zakázky byla podána nabídka další, přičemž nelze vyloučit alespoň potenciální možnost, že by se taková nabídka stala nabídkou vítěznou…K tomu je třeba poukázat na to, že se jedná toliko o možnost (hypotézu), kterou není možné jakkoli prokazovat.“*

26. K námitce zadavatele, že obdržel několik nabídek, tedy proběhla hospodářská soutěž, uvádím následující. Jedním ze základních principů, na kterých zadávání veřejných zakázek stojí, je zachování soutěžního prostředí, které má umožnit z co možná nejširšího okruhu podaných nabídek vybrat nejvhodnější nabídku pro zadavatele. Zadavatel tak má povinnost stanovit CPV kód tak, aby byla zajištěna co nejširší a nezkreslená hospodářská soutěž mezi vysokým počtem dodavatelů za rovných podmínek, a aby tak bylo zaručeno efektivní vynakládání veřejných prostředků. Následkem postupu zadavatele se o zadávacím řízení nemuseli dozvědět všichni potenciální dodavatelé, kteří by byli schopni předmět plnění veřejné zakázky dodat, tudíž došlo k narušení soutěžního prostředí. Ačkoli tedy dle zadavatele určitá hospodářská soutěž s několika nabídkami proběhla, nemůže být s ohledem na cíl zákona považována za dostačující. Právě co nejširší soutěž o veřejnou zakázku umožňuje naplnění hlavního cíle zákona, kterým je zajištění transparentního prostředí, ve kterém může proběhnout účinná soutěž o veřejnou zakázku, které se zúčastní všichni dodavatelé schopní konkrétní veřejnou zakázku realizovat a výběrem z tohoto, co nejširšího okruhu, pak dojde k realizaci veřejné zakázky prostřednictvím dodavatele, který nabídl zadavateli nejvýhodnější podmínky, čímž zároveň dojde k hospodárnému vynaložení veřejných zdrojů.

27. Zadavatel dále namítá, že identifikaci předmětu splnil již ve fázi předběžného oznámení v souladu se zákonem, vyhláškou a metodickými pokyny. K této námitce uvádím následující.

28. Předběžné oznámení, na které zadavatel odkazuje, bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek k předchozí veřejné zakázce pod ev. č. 375619, jenž měla stejný předmět jako veřejná zakázka v projednávané věci a která byla v pěti ze šesti částí zrušena. V tomto předběžném oznámení zadavatel definoval předměty jednotlivých části veřejné zakázky, které jsou předmětem tohoto správního řízení, pomocí následujících CPV kódů: k části č. 1 a č. 2 CPV 3800000-8 Laboratorní, optické a přesné přístroje a zařízení a k části č. 4 CPV kód 42910000-8 Destilační, filtrační nebo rektifikační zařízení. Lze sice souhlasit s tvrzením zadavatele, že v předběžném oznámení byly CPV kódy stanoveny přiléhavěji vzhledem k předmětu jednotlivých částí veřejné zakázky, nicméně tato skutečnost nemůže nic změnit na tom, že zadavatel mohl omezit okruh potenciálních uchazečů tím, že v oznámení o zakázce označil předměty jednotlivých částí veřejné zakázky nesprávným CPV kódem. Není totiž vyloučeno, že někteří dodavatelé se z důvodu špatného CPV kódu v oznámení o zakázce o možnosti účastnit se zadávacího řízení ani nedozvěděli.

29. K tomu dále uvádím, že správné označení CPV kódem v předběžném oznámení tak může být zohledněno pouze jako polehčující okolnost v rámci stanovení pokuty, jelikož díky němu mohlo být s předmětem veřejné zakázky obeznámeno více dodavatelů, a došlo tak k narušení konkurenčního prostředí pouze v menší intenzitě. Úřad v bodě 45. odůvodnění napadeného rozhodnutí správně stanovil horní hranici možné pokuty na částku 146 829,- Kč, přičemž byla zadavateli uložena výrokem II. napadeného rozhodnutí pokuta ve výši 20 000 Kč, tzn. ve výši 13% z maximální sazby pokuty, která mohla být uložena. Proto lze říci, že Úřad sice označení CPV kódů v předběžném oznámení v odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí nezohlednil, ale vzhledem k nízké pokutě by tato okolnost neměla na výši pokuty jakýkoli vliv. Jakékoli snížení výše pokuty pod tuto hranici (13% z maximální výše) by bylo neadekvátní, jelikož by poté pokuta přestala plnit svoji represivní funkci, tj. aby pro zadavatele představovala znatelný nepříznivý zásah do jeho majetkové sféry.

30. K námitce, že předmět plnění veřejné zakázky byl správně zobecněn v názvu veřejné zakázky a podrobně popsán v zadávací dokumentaci, odkazuji na výše uvedené v tomto rozhodnutí, kde je pojednáno o významu a účelu CPV kódů. Z tohoto hlediska je přesnost názvu a podrobnost popisu předmětu veřejné zakázky nepodstatná, jelikož, jak již bylo řečeno, je účelem CPV kódu správné zařazení veřejné zakázky do oblasti zájmu potenciálních uchazečů, přičemž CPV kód je u zahraničních dodavatelů stěžejním prvotním vodítkem pro určení oblasti, do které předmět veřejné zakázky spadá. Proto lze považovat za irelevantní i související námitku zadavatele, dle které byl popis natolik výstižný, že všem dodavatelům bylo zřejmé, o jaký předmět se jedná. I velmi výstižný a obsáhlý popis předmětu veřejné zakázky totiž nemůže nahradit špatně zvolený CPV kód a nemůže tak splnit funkci klasifikace předmětu veřejné zakázky pomocí CPV kódu. Tato skutečnost tedy nemůže zadavatele zprostit odpovědnosti za správné označení veřejné zakázky.

31. Lze sice říci, že s ohledem na velmi širokou variabilitu plnění veřejných zakázek a omezený seznam CPV kódů je zřejmé, že nelze vždy nalézt zcela bezezbytku odpovídající kód, který by byl nezpochybnitelný a v tomto ohledu tak může být slovní popis předmětu veřejné zakázky pro potenciální dodavatele přesnější a důležitější než CPV kód. Tato skutečnost však nemůže popřít povinnost stanovenou zadavateli v § 47 zákona, tedy aby nalezl příslušný CPV kód, který co nejvíce odpovídá předmětu plnění veřejné zakázky a aby zajistil, že slovně

vymezený předmět nebude s použitým CPV kódem v rozporu. Uvedení chybného CPV kódu má totiž vliv na okruh potenciálních uchazečů a tím je narušena nediskriminující, transparentní a rovná hospodářská soutěž. Postup zadavatele v rozporu se zákonem má tedy vliv na hospodářskou soutěž, a proto je takové porušení zákona porušením i základních zásad zadávacího řízení podle § 6 zákona. S ohledem na uvedené se proto neztotožňuji s námitkou zadavatele, že volba CPV kódu nemůže činit zadávací řízení diskriminujícím a netransparentním. K porušení transparentnosti dále uvádím, že jednotná klasifikace CPV kódy podporuje transparentnost, jelikož umožňuje vytvořit informační systém zadávání veřejných zakázek, usnadňuje vyhledávání veřejných zakázek podle předmětu veřejné zakázky a vytváří snadnou identifikaci veřejné zakázky pro domácí i zahraniční uchazeče. Nesprávním označením předmětu jednotlivých částí veřejné zakázky tak dochází i ke snížení transparentnosti zadávacího řízení veřejné zakázky.

32. Vzhledem k tomu, že zadavatel v podaném rozkladu nevznášel žádné námitky proti výši nebo způsobu uložení pokuty, přezkoumal jsem výrok IV. napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska jeho zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jeho vydání předcházel. Po přezkoumání tohoto výroku mám za to, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně vymezil horní hranici pro uložení pokuty v souladu s ust. § 120 odst. 2 zákona a současně při určení výše pokuty přihlédl ke všemu, k čemu ve smyslu ust. § 121 odst. 2 zákona přihlédnout měl (s výhradou uvedenou v bodě 29. tohoto rozhodnutí, což však nemělo vliv na výši pokuty, jak je výše uvedeno), když posoudil jak závažnost a následky správního deliktu, způsobu jeho spáchání, tak i okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán, přičemž své úvahy srozumitelně odůvodnil. Mám tak za to, že Úřad stanovil výši pokuty v souladu se zákonem a své rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnil.

33. V souvislosti s určení výměry pokuty dále poukazuji na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002. Podle výkladu uvedeného nálezu je při ukládání pokut vyloučen takový zásah do majetku podnikatele, v důsledku kterého by byla zničena majetková základna pro další podnikatelskou činnost. Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ústavní soud se v nálezu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002 zabýval ukládáním pokut právnickým a fyzickým osobám podnikajícím. Úřad přesto postupoval správně, když při stanovení výše pokuty zohlednil v bodě 52. napadeného rozhodnutí ekonomickou situaci zadavatele, pokud uvedl, že zadavatel hospodařil v roce 2014 s kladným výsledkem 73 055 tis. Kč. Z výroční zprávy zadavatele o hospodaření za rok 2015 jsem zjistil, že hospodaření zadavatele i v roce 2015 skončilo kladným hospodářským výsledkem 67 433 tis. Kč. Proto ani ve vztahu k tomuto hospodářskému výsledku zadavatele není možné mít za to, že pokuta ve výši 20 000 Kč by vůbec mohla mít likvidační charakter a jeví se jako přiměřená.

34. Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda se v daném případě zadavatel dopustil porušení zákona a zda toto porušení bylo způsobilé ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které

z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly splněny podmínky pro uložení sankce, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

VI. Závěr

35. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

36. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:
Vysoké učení technické v Brně, Antonínská 548/1, 601 90 Brno

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy